



ת"פ 11040/09/14 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד הלל ג'היים

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 11040-09-14 מדינת ישראל נ' ג'היים
בפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

נגד

הנאשם

הלל ג'היים

ע"י ב"כ עו"ד הילאל ג'אבר

הכרעת דין

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בשכרות**, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ו**תקיפת שוטר במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 273 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.6.14 בשעה 04:13 או בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב מזדה שמספרו 94-815-09 בכביש 407 לכיוון טייבה כשהוא בגילופין. השוטר ניסים לוי (להלן: "**השוטר לוי**") כרז לנאשם לעצור וביקש לעכבו לתחנה. בתגובה השתולל הנאשם וסירב להיכנס לניידת המשטרה. בהמשך אזק השוטר את הנאשם בידיו והכניס אותו לניידת. מיד ובסמוך נגח הנאשם וחבט באמצעות ידיו האזוקות בשמשת הניידת מספר רב של פעמים. בהמשך נלקח הנאשם לתחנת המשטרה אז זינק לעבר השוטר ונשך אותו בגבו.

2. ב"כ הנאשם כפר בשמו בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר במילוי תפקידו. בעבירת הנהיגה בשכרות הודה בשם הנאשם (המענה לכתב האישום בעמ' 5 לפר'). נטען על ידי ב"כ הנאשם כי "**מי שתקף את הנאשם אלה השוטרים אשר הפליאו בנאשם את מכותיהם, יש אודות כך סימוכין בתיק החקירה והחלה חקירת מח"ש אשר לא הבשילה לכדי ממצאים ממש**".



3. לאור כפירת הנאשם, נשמעו הראיות בתיק. מטעם התביעה העידו השוטר לוי; גב' בר גמליאל (מי ששירתה כשוטרת בשירות חובה והיתה עדה לאירועים); והחוקר עיסא גנאים (גובה הודעת הנאשם **ת/6**). מטעם ההגנה העידו הנאשם; ובוחן התנועה רון לב ארי (גובה הודעת הנאשם המתייחסת לעבירת הנהיגה בשכרות, **ת/8**). כמו כן, הוגשו מסמכים בהסכמה.

תמצית הראיות

4. מדו"ח הפעולה מיום 11.6.14 אשר ערך **השוטר לוי (ת/1)** עולה כי בשעה 04:13, במהלך סיור שגרתי, הבחין ברכב הנאשם יוצא מתחנת דלק לכיוון טיבה, כשהרכב "מזגזג". הוא כרז לנאשם לעצור והוא עצר. השוטר ניגש לנאשם והריח "ריח חריף של אלכוהול נודף מפיו". הנאשם "נראה כשהוא לא מצליח להחזיק את ראשו". השוטר לוי ביקש מהנאשם שיציג לו תעודת זהות, אך הנאשם הציג לו רשיון רכב שאינו בתוקף. בבדיקה במסוף עלה שהנאשם נהג בזמן פסילה (פרט שהתברר כלא נכון), רשיון הרכב אינו בתוקף והוא דרוש לחקירה. השוטר לוי הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לתחנה, אך הנאשם השתולל וסירב להתלוות לניידת. השוטר הזהיר את הנאשם כי יאלץ לעוצרו אך הנאשם עמד בסירובו. השוטר הודיע לנאשם שהוא עצור, הוציא אזיקים, אזק אותו בידיו והובילו לניידת. הנאשם הוכנס לניידת והחל לדפוק את ראשו בשמשת הניידת מספר רב של פעמים ואף חבט בה באמצעות ידיו. הנאשם נלקח בניידת על ידי השוטר משה עזריה כשהוא מלווה בשוטרת בר גמליאל, ואילו השוטר לוי נהג אחריהם ברכבו של הנאשם. בהגיעם לתחנה הוריד השוטר לוי את הנאשם מהניידת והנאשם המשיך להשתולל ומשך את ידיו. השוטר לוי כבל את הנאשם ברגליו. בהנחיית ראש המשמרת, הוביל השוטר לוי את הנאשם לבדיקת ינשוף במרחב שרון. כאשר יצאו השניים מחדר הסיור, זינק הנאשם על השוטר לוי ונשך אותו בגבו מצד ימין. השניים המשיכו לכיוון הניידת ונסעו למרחב שרון. בהגיעם לשם ביקש השוטר אלון נבון מהנאשם לבצע בדיקת ינשוף אך הנאשם סירב להיבדק. כן סירב לבצע בדיקת מאפיינים או בדיקת דם בבית חולים. גם במשך הבדיקה במרחב שרון המשיך הנאשם להשתולל ולקלל.

בהמשך לדו"ח הפעולה **ת/1** כתב השוטר לוי דו"ח הבהרה מיום 11.6.14 (שעה לא ידועה) **(ת/3)** לפיו בעת עיכובו של הנאשם לתחנה בשטח הוא סירב לצאת מהרכב והניף את ידיו באויר. כמו כן, במרחב שרון הוא המשיך להשתולל בכך שדפק את ידיו האזוקות ואת ראשו בשמשת הרכב וקילל קללות קשות שמופנות אל השוטר לוי "אחושרמוטה". השוטר לוי הוסיף וכתב זכ"ד (שאינו נושא תאריך או שעה) **(ת/2)** לפיו כשנכנס לחדר הסיור בשעה 08:30 אמר לו הנאשם "אני אשתחרר עוד שנה שנתיים, אולי אתה תמות עד אז".

5. בחקירה הנגדית השיב השוטר לוי כי הוא זוכר את האירוע במעורפל ומסתמך בתשובותיו על הדברים שכתב בדו"ח הפעולה **ת/1** (עמ' 8). הוא נשאל אודות קיומן של מצלמות אבטחה בתחנת המשטרה. לדבריו, ביומן התחנה קיימת מצלמה, אך הוא אינו יודע אם היא מקליטה. כמו כן, גם בסיור קיימת מצלמה וכן בכניסה של כלי הרכב. לגבי הכניסה לתחנה, לא ידע להשיב אם קיימת מצלמה שם (עמ' 9). השוטר לוי ציין כי נהוג להכניס את העצורים המובאים לתחנה לחדר הסיור ולהציב עליהם שמירה. הוא לא זכר מי שמר על הנאשם באותו מועד (עמ' 10, ש' 2). לענין הנשיכה - נשאל השוטר לוי כיצד זה יתכן שהנאשם אזוק ידיים ורגליים, יזנק לעברו וינשך אותו בגב. השוטר לוי ציין כי הוא הלך מלפני הנאשם ואילו מאחורי הנאשם צעד שוטר נוסף. את קטע הנשיכה, שהוא אירוע משמעותי, זכר השוטר לוי. הוא ציין כי **"הלכנו ליד היומן, יצאנו מחדר סיור, אז הוא קפץ עלי עם הפה שלו ונשך אותי בגב. הוא היה קרוב מאד אלי. הוא עצור ואנחנו ממש קרובים אלי. אני מקדימה ועוד אחד מאחור, לא יודע מי זה היה כי לא רשמתי"** (עמ' 11, ש' 8). השוטר לוי אף אישר כי בזמן הנשיכה נכח גם היומנאי (עמ' 13, ש' 22). עוד אישר כי לו הוא היה השוטר שצעד מאחור, היה עורך דו"ח פעולה (עמ' 15, ש' 19).



השופט לוי נשאל על ידי בית המשפט אם באירוע כה משמעותי לא היה חשוב שהשופט שצעד מאחור והיה עד ראיה לנשיכה יכתוב דו"ח פעולה. על כך השיב "כנראה שכן... כל שופט שמעורב באירוע צריך לרשום דו"ח פעולה לפי הנוהל" (עמ' 11, ש' 12). לדבריו, אירוע הנשיכה התרחש ביומן עצמו. הכאב שחש השופט בעת הנשיכה היה חזק, אך "לא היתה פציעה רצינית". משם המשיכו השופט והנאשם לניידת על מנת לנסוע לאת"ן שרון לצורך ביצוע בדיקת ינשוף (עמ' 11). לדברי השופט לוי, בעקבות נשיכתו, הנאשם "נתפס על ידי השופט מאחורה ועל ידי" (עמ' 12). השופט לוי עומת עם מזכר שכתב החוקר עיסאם גנאים לפיו לא הבחין בסימן חבלה בגבו כ-4.5 שעות לאחר שננשך (ת/7) והשיב "לא היה סימן מעבר לבגדים" (עמ' 12, ש' 18). משנשאל אם נותר סימן על בגדיו, השיב "כנראה לא עבר את הבגדים. לא ציינתי את זה" (עמ' 12, ש' 20). השופט לוי לא זכר אם לנשיכה נלווה מלל, אך ציין כי הנאשם קילל ואיים (עמ' 12). השופט לוי השיב כי לא ראה לנכון לתפוס את החולצה שננשכה כמוצג. כמו כן, השיב כי למרות שלנאשם חסרה שן קדמית עדיין יכול היה לנשוך (עמ' 13). השופט לוי הסכים כי אזיקים בידיים וברגליים מקשים על התנועה, אך הכחיש כי אזיקי הידיים והרגליים היו מחוברים בשרשרת (עמ' 16, ש' 6).

השופט לוי נשאל על הבאתו של הנאשם למרחב שרון והשיב שהנאשם סירב לבצע בדיקת ינשוף או בדיקת דם. משעומת הנאשם עם דו"ח הפעולה של השופט אלון נבון, שם לא נרשם שהנאשם נשאל או סירב לבצע בדיקת דם, השיב השופט לוי שהוא זה ששאל אותו ועל כן תיעד זאת (עמ' 17, ש' 23, ש' 32).

לענין הקללות והאיומים שהפנה כלפיו הנאשם, נשאל השופט לוי מדוע לא ציין בדו"ח את המלל המדויק והשיב "לא זכר למה לא ציינתי" (עמ' 18, ש' 3). עוד ציין שהוא מבין מספר מילים בערבית ואת הקללה "אחושרמוטה" זיהה, אך לא רשם מה היו הקללות האחרות. משנתבקש לציין מספר קללות בערבית או מספר מילים בערבית, השיב כי לא יכול לעשות כן (עמ' 18).

6. מדו"ח הפעולה מיום 11.6.14 (ת/4), אשר ערכה **העדה בר גמליאל**, עולה כי במהלך סיור הבחינה ברכב מזדה לבן יוצא מתחנת דלק לכיוון טייבה ונוסע "בזיגזג". השופט לוי כרז לנהג לעצור, ניגש אליו וביקש ממנו להזדהות. העדה הריחה ריח חריף ביותר של אלכוהול מהנהג ומתוך הרכב. לנהג לא היתה תעודת זהות ובמסוף הופיע כי הוא פסול לנהיגה ודרוש לחקירה. משהודע לו שהוא מעוכב לתחנה הוא החל להשתולל וסירב להתלוות לניידת. השופט לוי הזהירו כי אם יעמוד בסירובו יאלץ לעוצרו, אך הנאשם עמד בסירובו. אז הודיע לו השופט לוי כי הוא עצור ואזק אותו בידיו. הנאשם המשיך להשתולל בדרך לניידת. משהוכנס הנאשם לניידת החל לדפוק את ראשו וידיו בשמשת הניידת פעמים רבות ואף קילל. העדה הזעיקה סיוע ובעזרת שופט נוסף הוסע הנאשם בניידת לתחנה ואילו השופט לוי נהג ברכבו של הנאשם. בהגיעם לתחנה, הוציא השופט לוי את הנאשם והובילו לחדר הסיור תוך שהנאשם ממשיך להתנגד. השופט לוי אזק את הנאשם גם ברגליו. ראש המשמרת, רותם, הורה לקחת את הנאשם למרחב שרון לצורך ביצוע בדיקת ינשוף. השופט לוי הוציא את הנאשם מחדר הסיור כאשר הוא אווז באזיקי הידיים, אז קפץ הנאשם ונשך אותו בגבו מימין. השופט לוי השתלט על הנאשם והובילו לניידת. כאשר הגיעו למרחב שרון, ביקש השופט אלון נבון מהנאשם לבצע בדיקת ינשוף, אך הוא סירב. גם לבדיקת המאפיינים סירב הנאשם. הנאשם אף סירב לבצע בדיקת דם. לבקשת השופט נבון, העדה והנאשם המתינו להגעת הבוחן, וכל אותה עת המשיך הנאשם להשתולל בניידת, לדפוק את ראשו וידיו והמשיך לקלל.

7. בחקירה הנגדית השיבה העדה כי אמנם לא ציינה את שעת כתיבת הדו"ח, אך לא כתבה אותו יחד עם השופט לוי (עמ' 19). העדה זכרה את האירוע במעורפל וביקשה להיעזר בדו"ח הפעולה שכתבה (עמ' 20). **היא סיפרה**



שלאחר שהנאשם נעצר ונאזק, הוא הוכנס לניידת, ג'יפ מסוג קאיה, ולא הפסיק לדפוק את הראש בשמשה של הניידת ובחלון המפריד בין תא הנוסעים לתא הנהג (עמ' 21). גם בידיים דפק על השמשה (עמ' 22, ש' 11). העדה ציינה שהנאשם גם קילל. היא לא זכרה את דבריו המדויקים, אך ציינה שאמר "כוס אמק אחושרמוטה" (עמ' 22). העדה אישרה כי משהגיעו לתחנת המשטרה שמר על הנאשם שוטר בחדר הסיוור, אך לא זכרה מי היה השוטר (עמ' 23).

לגבי אירוע הנשיכה - סיפרה העדה שהיא יצאה ראשונה מחדר הסיוור ואחריה יצא השוטר לוי כשהוא אחז בידי הנאשם אשר היה במגמה אחת מאחוריו. העדה היתה בצד. אז לפתע הנאשם זינק על גבו של השוטר לוי (עמ' 24). משנשאלה העדה האם ראתה בעיניה את הזינוק והנשיכה או שהסתובבה לאחר מכן ושמעה מהשוטר לוי כי הנאשם נשך אותו, השיבה "כתבתי שהלאל קפץ עליו, אם כתבתי כך אז ראיתי את זה. אני לא זוכרת בדיוק איך" (עמ' 25). לאחר מכן, נשאלה העדה מה עשתה בעקבות כך ואיך הגיבה, והשיבה "אני לא זוכרת באמת. לפי דוח הפעולה ניסים השתלט עליו, אני לא זוכרת מה היה פה" (עמ' 25, ש' 18). אירוע הנשיכה אירע ביציאה מחדר הסיוור (עמ' 26). העדה נשאלה אם היה שוטר נוסף שהוביל יחד עם השוטר לוי את הנאשם והשיבה "לא זוכרת... יכול להיות שהיה מישהו שהיה בחדר הסיוור" (עמ' 26, ש' 24). העדה שרטטה את המיקום בה אירעה הנשיכה, במסדרון המחובר בין חדר הסיוור לבין היום (נ/1). העדה הסבירה כי אין סתירה בין דו"ח הפעולה בו ציינה כי הלכה לפני השוטר לוי והנאשם לבין דבריה בבית המשפט לפיהם אמרה שעמדה בצד, שכן "עדיין הלכתי לפניהם. פשוט זזתי קצת הצידה. זה עדיין הייתי לפניהם, אמנם קצת בצד" (עמ' 27, ש' 6). העדה סיפרה שלאחר מכן נלקח הנאשם למרחב שרון על מנת לבצע לו בדיקת ינשוף ובדיקת מאפיינים. היא לא זכרה אם הוצע לו לבצע בדיקת דם או אם הוסע לבית החולים לצורך זה (עמ' 27-28).

8. העיד **החוקר עיסאם גנאים** אשר גבה הודעת הנאשם **ת/6**. לדבריו, בתוך תחנת המשטרה אין מצלמות, אף לא במסדרונות התחנה (עמ' 31, ש' 3, ש' 15). העד עומת עם דברי השוטר לוי לפיהם יש מצלמות ביומן, בסיוור ובכניסה של כלי הרכב לתחנה, והשיב שיש מצלמה המשדרת ליומנאי, אך היא לא מקליטה (עמ' 31, ש' 28). החוקר גנאים נשאל על המזכר **ת/7** שערך בנוגע להיעדר סימן נשיכה על גבו של השוטר לוי וציין כי אמנם כתב שבדק את גבו של לוי 4.5 שעות לאחר האירוע, אך לא כתב את שעת האירוע (עמ' 32, ש' 19). החוקר גנאים ציין שלא ראה לנכון לתפוס את חולצת השוטר לוי כמוצג היות ולא נקרעה (עמ' 33, ש' 29).

9. **הנאשם** בהודעתו מיום 11.6.14 שעה 09:03 (**ת/6**) הגיב לחשדות שהוטחו בו (תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור, איום, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, סירוב לעיכוב, השתוללות, הטחת קללות בשוטרים ונשיכה של שוטר) - **"לא קרה כלום, הם תקפו אותי פה, יש מצלמות וזה הכל, שים קו ארוך והכל בסדר, תראה איך האזיקים בידיים (הנ"ל מושיט את ידיו ומראה לי את הידיים באזיקים, אני לא מבחין בדבר חריג אזיקים לא אדוקים (כך במקור - א.ש.) ואין סימן חבלה בידיים)".** הנאשם טען שישב ברכב בשכונת פרדיסיה, שמע מוזיקה, והשוטרים הגיעו ולקחו אותו. לשאלה אם שתה אלכוהול השיב בשלילה, אך החוקר ציין בגוף ההודעה: "מפיו של הנ"ל נודף ריח של אלכוהול". הנאשם הכחיש כי השוטרים כרזו לו לעצור וטען שהרכב היה עומד וכבוי. הוא הכחיש כי השתולל והתנגד לעיכוב ומשהוטח בו כי הטיח ידיו וראשו בשמשת הניידת השיב: "למה לא צילמו אותי". משהוטח בו כי נשך את השוטר לוי, נמנע מלהכחיש והשיב: "שיצלם ויביא נראה". משנשאל מדוע סירב לבצע בדיקת שכרות, השיב: "כי אני לא שיכור". הנאשם הכחיש כי קילל את השוטרים. משנשאל מדוע אמר לשוטר לוי "אני אשתחרר עוד שנה שנתיים אולי אתה תמות עד אז", נמנע מלהכחיש ואמר: "כולנו נמות בסוף". משנשאל "מה אתה עושה בחיים", השיב: "תייר". בהמשך ההודעה נחקר



בגין אירוע אחר.

10. בהודעתו השניה (מיום 11.6.14 שעה 07:19) (8/ת) אשר נגבתה ממנו באת"ן שרון, נחקר הנאשם אודות עבירות התעבורה - נהיגה בשכרות, סירוב להיבדק, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. הנאשם לא השיב לאף שאלה שנשאל ושמר על זכות השתיקה באופן גורף.

11. בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם שבלייל האירוע שהה ברכבו ושמע מוזיקה. לפתע, הגיעו שוטר ושוטרת וביקשו ממנו תעודה מזהה. לאחר שהגיש להם את התעודה הם טענו שהוא דרוש לחקירה **והשוטר הוריד אותו מהרכב במשיכה, דחף אותו, נתן לו מכה בראש ואמר לו "בן זונה תשתוק"**. הנאשם התלונן שהאזיקים כואבים לו אך השוטר אמר לו "לא אכפת לי שב שב". גם בחדר הסיור בתחנה המשיך השוטר להתנכל לו ואמר "**אתה נשאר בהדרים, אתה לא יוצא, אני אעשה הכל שתישאר שמה**". לאחר שיצאו מחדר המעוכבים, **השוטר גרר את הנאשם עם ידו והפיל אותו על הריצפה. לדבריו, "היו שם עוד שני שוטרים מהסיור שראו הכל, ורשמו שכאילו אני תקפתי אותם"**. לדברי הנאשם רק לאחר שאמר להם **"יש מצלמות כאן"**, הם נרגעו ולקחו אותו לבדיקת שכרות. לאחר מכן, נחקר על ידי החוקר גנאים ואמר לו "תביא מצלמות" וזה השיב לו "בסדר בסדר ועד עכשיו בסדר" (עמ' 35).

לדברי הנאשם, השוטרת האחרת (הכוונה לעדה בר גמליאל) שיחקה בפייסבוק בטלפון. "**דווקא היינו צוחקים אני והיא, והיא אפילו הראתה לי תמונות בפייסבוק, בסבבה. כשלקחו אותי לעשות בדיקת שכרות, אמרתי להם הם תקפו אותי ואני לא רוצה לעשות בדיקת שכרות, ואף אחד לא התייחס, החוקר אמר לי בסדר בסדר, ואין משהו בסדר**" (עמ' 35).

הנאשם טען כי טכנית אינו יכול לנשוק, היות וחסרה לו שן קדמית עליונה ויש חסר בשן קדמית תחתונה (עמ' 35, ש' 26). הנאשם שב וטען כי "השוטרת היתה בסדר", אך לשאלת בית המשפט מדוע, איפוא, שתכתוב בדו"ח הפעולה שהנאשם לא התנהג יפה, דפק את ראשו בניידת והשתולל, השיב: "**לא. קיללתי את עצמי למה חזרתי לפה, למשטרה. דפקתי על הראש שלי, למה טעיתי עוד פעם. הייתי במשטרה כבר ולא רוצה לחזור לזה. אמרתי את זה באוטו למה חזרתי על הטעות ודפקתי על הראש שלי (מדגים)**" (עמ' 36, ש' 1).

12. בחקירה הנגדית - ובניגוד למענה לכתב האישום - שב הנאשם וטען כי לא שתה אלכוהול עובר לאירוע ולא נהג בשכרות -

"ש. לא צרכת אלכוהול לפני כן?

ת. לא.

ש. כל השוטרים שכותבים בדו"חות שלהם שיש לך ריח של אלכוהול שקרנים?

ת. אני לא אומר שקרנים אבל לא שתיתי. אני מכבד, אבל לא שתיתי.

ש. אם לא שתית למה סירבת לעשות בדיקת שכרות?

עמוד 5



ת. אני אומר לחוקר הם תקפו אותי וזה וזה, אז לא רציתי לעשות בדיקה" (עמ' 36).

לדברי הנאשם, הוא סירב לערוך בדיקת שכרות מכיוון ש"השוטר לוי היה איתי, סירבתי, אחרי שהתעלל בי 4-5 שעות" (עמ' 37, ש' 1). הנאשם נשאל אם השוטר לוי נכח בחקירתו הראשונה על ידי בוחן התנועה רון לב ארי (ת/8), והשיב בשלילה. אם כך, נשאל הנאשם, מדוע שמר על זכות השתיקה ולא השיב לשאלות. הנאשם השיב: "ראיתי את כולם כמו השוטר ניסים לוי" (עמ' 37, ש' 11). הנאשם נשאל מדוע לא פנה למח"ש על מנת להתלונן על השוטרים התוקפים והשיב: "בקושי אני יודע לדבר. לא ידעתי לאן ללכת ומה אני עושה. ביקשתי מהחוקר והוא לא עשה לי כלום. מה אני אעשה?" (עמ' 37, ש' 21). הנאשם נשאל מדוע לא התלונן במח"ש לאחר ששחרר ממעצרו והשיב "אני יודע שלמטרה יש כח יותר ממני. ככה זה הולך אצלנו" (עמ' 37, ש' 24), ושב וטען כי הוכה לא רק על ידי השוטר לוי, אלא "היה עוד שוטר. היו עוד שני שוטרים, מג"בניקים, אני לא יודע שמות שלהם... אני לא ידעתי שאני חייב להגיד את זה בפני בית משפט בהקראה" (עמ' 37, ש' 26). משנשאל הנאשם אם אמר לשוטר לוי "אני אשתחרר עוד שנה שנתיים ואתה אולי תמות עד אז", לא הכחיש, והשיב: "לא זוכר. השוטר התחיל את זה. הוא אמר לי אתה נשאר בכלא, אתה לא הולך הביתה, אתה הולך להדרים. הוא מבסוט שאני אלך להדרים, עוד עצור" (עמ' 38, ש' 11). הנאשם נשאל אם בדיון הארכת המעצר מיום 11.6.14 (פרוטוקול הדיון, ת/9) - יום האירוע - סיפר לבית המשפט או לסניגוריתו, עו"ד עליזה כשכאש, על תקיפתו הברוטאלית, לכאורה, על ידי השוטרים -

"ש.ב. אמרת לבית משפט שהרביצו לך ושאזקו אותך?"

ת. לא ביקשו שאני אדבר, היתה דחייה וזהו.

ש. היתה לך עורכת דין באותו הליך, עו"ד עליזה כשכאש. לא אמרת לה ששוטרים הרביצו לך וקיללו אותך?

ת. אמרתי לה. היא מהסניגוריה הציבורית ואמרה שנעשה דחייה ואמרתי לה בסדר. זה לא עו"ד שלי.

ש. היא לא אומרת שום דבר מפיוך על מכות, מג"בניקים וקללות.

ת. מה איכפת לי? בדיון הזה היתה דחייה. אמרתי לה שיש לי עו"ד שאני רוצה להביא אותו. אחרי זה בא עו"ד שלי" (עמ' 38).

הנאשם הופנה לעובדה כי חומר החקירה נשלח למח"ש אשר סגרה את התיק כעבור 4 ימים. הוא נשאל מדוע לא ביקש מעורך דינו הפרטי לטפל בענין זה והשיב: "זה לא היה בראש שלי, הייתי עצור ואבא שלי נפטר אח"כ" (עמ' 39, ש' 8). משנשאל הנאשם בשנית מדוע לא פירט באזני החוקר גנאים כי הותקף על ידי השוטרים באופן ברוטאלי, השיב: "זו טעות שלי שלא אמרתי" (עמ' 39, ש' 17).

13. **בוחן התנועה רון לב ארי** העיד כי גבה הודעת החשוד ת/8 במסגרתה שמר הנאשם על זכות השתיקה ולא התעסק עם בדיקות האלכוהול. הוא אף לא זכר את התרשמותו מן הנאשם בחלוף כשנתיים מיום האירוע. לדבריו, הנאשם נחקר על פי דו"חות השוטרים, אשר כתבו שסירב לבדיקת אלכוהול (עמ' 40).

הוגש על ידי ההגנה דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות מיום 11.6.14 שעה 05:12 אשר נערך על ידי רס"מ



אלון נבון (נ/3). מדו"ח זה עולה כי הנאשם סירב לענות על השאלות; מפיו נדף ריח חזק של אלכוהול; הופעתו מרושלת; התנהגותו פרועה; סירב לבדיקת שכרות (נשיפה); סירב לבצע בדיקת מאפיינים.

דין והכרעה

14. לאחר ששמעתי את העדים, קראתי את פרוטוקול הדיון, עיינתי במוצגים ושמעתי את סיכומי ב"כ הצדדים, אני קובע כי הוכח בפניי, מעבר לספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. אני מעדיף את עדויותיהם של השוטרים ניסים לוי ובר גמליאל, המהימנים עליי, על פני עדותו הבלתי מהימנה של הנאשם. להלן טעמי:

א. אני נותן אמון מלא בעדויותיהם של השוטרים ניסים לוי ובר גמליאל. התרשמתי כי השניים העידו אודות הדברים שחוו כהווייתם מבלי להגזים או להפריז בחומרת התנהגותו של הנאשם או מתוך מגמה להפלילו בכל מחיר. עוד התרשמתי כי לא הופעל על הנאשם כוח בלתי סביר בעת מעצרו ולא ננקטה כלפיו אלימות מצד השוטר לוי או מצד שוטרים אחרים, כנטען על ידו.

ב. מדו"חות הפעולה של השניים עולה כי הבחינו בנאשם באקראי, במסגרת סיור שגרתי, כשהוא נוהג ברכב ו"מזגזג", עובדה שהעלתה חשד כלפיו. לנאשם לא היתה תעודת זהות והוא הציג רשיון רכב. שני השוטרים ציינו כי לנאשם נדף ריח חריף של אלכוהול מהפה (ועל פי העדה בר גם מהרכב נדף ריח אלכוהול). הנאשם, אשר נהג בשכרות (על פי הודאתו בישיבת המענה), סירב להתלוות לניידת לאחר שהוברר כי הוא דרוש חקירה. הוא החל מקלל ומשתולל - התנהגות אופיינית לאנשים המצויים בגילופין - ובכך חיזוק לדו"חות הפעולה ולעדויות השוטרים. בניידת המשטרה הוא גם דפק ידיו האזוקות וראשו בשמשה וקילל. חיזוק לדברי השוטרים בנקודה זו ניתן למצוא בדברי הנאשם לפיהם דפק באמצעות ידיו בראשו וקילל את עצמו.

ג. שני העדים - השוטר לוי והשוטרת בר - מתארים באופן דומה את זינוק הנאשם לעבר גבו של השוטר לוי, לאחר שהוצא מחדר הסיור לצורך לקיחתו לבדיקת נשיפה במרחב שרון - הנאשם צעד מאחורי השוטר לוי, ידיו ורגליו אזוקות (אין שרשרת המחברת בין אזיקי הידיים לאזיקי הרגליים), הוא קפץ לעבר גבו של השוטר לוי ונשך אותו בגב מצד ימין. הנשיכה אירעה במסדרון, בין חדר הסיור לעמדת היומן (ראה השרטוט נ/1). הנשיכה לא הותירה סימן והחולצה לא נקרעה (לאחר מכן הוברר כי הנאשם חסר שן קדמית עליונה וקיים גם חסר בחלק משן קדמית תחתונה - עובדה שיכולה להתיישב עם היעדר קריעה או סימן חבלה). מכיוון שלא נגרם לשוטר לוי כל נזק, סבירה תשובתו לפיה המשיך טיפול באירוע, לקח את הנאשם למרחב השרון לצורך בדיקת שכרות, ולאחר מכן החזיר את הנאשם לתחנת קדמה לצורך גביית הודעה.

ד. ב"כ הנאשם מפנה למזכר ת/2 וטוען כי קיימת בו סתירה היורדת לשורשו של ענין, כאשר השוטר לוי מציין שבשעה 08:50 הוא נכנס לחדר הסיור והנאשם סינן לעברו דברי איום, בעוד שאין חולק שהנאשם הוחזר ממרחב שרון לאחר שנגבתה הודעתו ת/8 בשעה 07:35. ואולם מעיון בדברי השוטר לוי בבית המשפט עולה כי העד נשאל תחילה לגבי ת/3 (מזכר אחר שערך שאינו נושא תאריך ושעה) ולאחר מכן על ת/2, באופן שהמשך תשובותיו התייחסו למזכר ת/3, כך שאין לראות בכך, בהכרח, סתירה היורדת לשורשו של ענין (עמ' עמוד 7



10, ש' 28-6).

ה. אינני רואה באי תפיסת חולצת השוטר לוי כמוצג ובאי שליחתה למז"פ לצורך בדיקה כמחדל חקירה. השוטר לוי העיד כי לא נגרם כל נזק לחולצה, היא לא נקרעה והנשיכה אף לא הותירה סימן בגבו. על כן, לא היה צורך בתפיסת החולצה. הדברים נאמרים ביתר שאת שעה שלאירוע שני עדי ראיה מהותיים.

ו. לענין אי רישום דו"ח פעולה על ידי השוטר שצעד אחרי הנאשם בעת הנשיכה - אכן מדובר במחדל. לא פעם נאמר ונקבע כי על כל השוטרים המעורבים באירוע פלילי - לא כל שכן כאשר מדובר בשוטרים שהם עדי ראיה לאירוע פלילי - לכתוב דו"חות פעולה מפורטים אודות האירוע. זאת על מנת שבבוא היום תוכל הערכאה השיפוטית היושבת על המדוכה להגיע לחקר האמת ולקבוע ממצאים עובדתיים הקרובים ככל שניתן לאלה שאירוע במציאות. במקרה שלפנינו, העיד השוטר לוי כי בזמן הנשיכה התלווה אליו שוטר נוסף, אשר צעד מאחורי הנאשם. ברי כי לו שוטר זה היה כותב דו"ח פעולה ניתן היה לזמנו לעדות ולהבין את שאירע מנקודת מבטו. ואולם, לעולם השאלה היא האם קופח הנאשם בהגנתו כתוצאה מהמחדל. לטעמי, ניתן להשיב על שאלה זו בשלילה. כאמור, לאירוע הנשיכה היו שני עדים - השוטרים ניסים לוי ובר גמליאל; שניהם העידו כי הנאשם נשך את השוטר לוי בגבו, בצד ימין; העדה בר עמדה קרוב מאוד לאירוע והעידה שראתה את הנשיכה בוודאות; אירוע התקיפה מתיישב עם התנהגותו הכללית של הנאשם באירוע - היותו שיכור ונוהג בגילופין; הקללות שהודה שהשמיע (אם כי טען שקילל את עצמו); המכות שהטיח באמצעות ידיו (בין אם בראשו ובין אם בשמשת הניידת); והתנהגותו הפרועה (ראה **נ/3**). באלה הנסיבות, לא ניתן לומר שהנאשם קופח בהגנתו כתוצאה מן המחדל.

ז. נטען ע"י ב"כ הנאשם כי קיימת סתירה בין עדויות השוטרים לוי ובר לדו"ח שערך השוטר אלון נבון **נ/3** באשר להצעה לנאשם שיבצע בדיקת דם. עוד נטען כי השוטר לוי כלל לא אמר היה להתערב בעבודת הבוחנים ולהציע לנאשם בדיקת דם, כשוטר סיור. בענין זה מהימנים על"י דברי השוטר לוי לפיהם בחר לשאול את הנאשם אם הוא מוכן לבצע בדיקת דם וזה סירב, ועל כן, רשם סירובו בדו"ח הפעולה **ת/1** (עמ' 16, ש' 29 - עמ' 17, ש' 32).

15. לעומת זאת, אינני נותן אמון בגירסת הנאשם, אשר לא היה מהימן על"י והתרשמותי ממנו היתה שלילית. להלן טעמי:

א. הנאשם לא הכחיש באופן מפורש וחד משמעי בהודעתו **ת/6** שלא תקף את השוטר לוי והסתפק באמירה "תביא מצלמה ונראה". ככל הנראה, גם הנאשם ידע שאירוע הנשיכה לא מכוסה על ידי מצלמות אבטחה ועל כן, מיקד תשובתו בסוגיית מצלמת האבטחה.

ב. הנאשם אמנם ציין בהודעתו **ת/6** שהשוטרים (או השוטר) תקפו אותו, אך נמנע מלספר באופן מדויק מה עשו לו השוטרים, כיצד היכו אותו ובאיזה אופן, כפי שהקפיד לפרט בעדותו בבית המשפט. יציין בהקשר זה כי בחקירתו הנגדית בחר הנאשם להוסיף שהיכה אותו עוד שוטר מלבד השוטר לוי, ולאחר מכן הוסיף "שני מג"בניקים".

ג. הנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה לאורך כל הודעתו **ת/8** אף כי השוטר לוי כלל לא נכח במסגרת



גביית ההודעה. לא ברור מדוע לא סיפר הנאשם לבוחן תאונות הדרכים רון לב ארי כי הותקף זמן קצר קודם לכן על ידי השוטר לוי ושוטרים אחרים. והרי הבוחן לב ארי כלל לא קשור לתחנת קדמה ממנה הובא הנאשם לבדיקת שכרות.

ד. הנאשם ציין בעדותו כי בזמן שהותקף במסדרון התחנה על ידי השוטר לוי, עמדו במקום עוד שוטרי סיור שכתבו כאילו הוא תקף אותם - ואולם, בתיק החקירה לא קיימים דו"חות פעולה נוספים שכתבו שוטרים אחרים לפיהם הותקפו על ידי הנאשם.

ה. הנאשם הקפיד לציין בעדותו כי השוטרת בר גמליאל "היתה בסדר איתו" והראתה לו תמונות בפייסבוק. ראשית, דברים אלה סותרים חזיתית את דברי השוטרת בר, לפיהם הנאשם השתולל, דפק ידיו האזוקות בשמשת הניידת ודפק את ראשו בשמשת הניידת תוך שהוא צועק ומקלל; ושנית, השוטרת בר כלל לא נחקרה על כך ולא נתבקשה התייחסותה לגירסתו הכבושה והמאוחרת של הנאשם.

ו. הנאשם - הן בעדותו בבית המשפט והן בהודעתו **ת/6** הכחיש ששטה אלוהול עובר לנהיגתו ברכב - ואולם, בניגוד גמור לדבריו, כל המעורבים בתיק העידו כי מפיו של הנאשם נדף ריח חזק של אלוהול - השוטר לוי שעצר אותו; השוטרת בר שנכחה בעת המעצר; השוטר אלון נבון אשר ביקש לבצע בדיקת מאפיינים ובדיקת נשיפה; והחוקר עיסאם גנאים, גובה ההודעה.

ז. הנאשם הכחיש שהשוטרים הסבירו לו משמעות הסירוב להיבדק - בעוד שהשוטרים מעידים את ההיפך. גם עד ההגנה השוטר אלון נבון מציין בדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות **נ/3** כי הנאשם סירב לבצע בדיקת מאפיינים וסירב לבצע בדיקת נשיפה, למרות שהוסברה לו משמעות הסירוב.

ח. הנאשם הודה כי קילל במהלך האירוע, אם כי טען שקילל את עצמו; הנאשם אישר כי דפק עם ידיו על ראשו וכי השתולל בניידת בדרך לתחנה - כל אלה מהווים חיזוק משמעותי לגירסת השוטרים לוי ובר גמליאל.

ט. הנאשם העיד שטען בפני סניגורתיו, עו"ד עליזה כשכאש, אשר ייצגה אותו בהליך "מעצר הימים", שהוכה על ידי השוטרים. ואולם, לדברים אלה אין זכר בפרוטוקול הדיון **ת/9** ועו"ד כשכאש אף לא הובאה לעדות מטעם הנאשם על מנת לתמוך בגירסה זו. גם המחלקה לחקירות שוטרים סגרה את התיק ומדברי הנאשם עצמו עולה כי למעשה הוא זנח את התלונה כנגד השוטרים ולא ניסה לברר מה עלה בגורל התיק. גם בכך יש כדי להחליש גירסתו לפיה הותקף על ידי השוטרים.

י. דו"ח הפעולה מאת השוטר אלון נבון **נ/3**, עד ההגנה, מחזק אף הוא את גירסת השוטרים לפיה הנאשם התנהג בברוטאליות ותקף את השוטר לוי, שכן מצוין בו כי "**התנהגות הנאשם פרועה**".

יא. לענין "מחדל מצלמות האבטחה" - השוטר לוי והחוקר גנאים העידו כי אין מצלמות אשר תיעדו את האירוע. לגבי מצלמות היומן בתחנה, ציין השוטר לוי כי לא נראה שהאירוע אירע בטווח קליטתה והחוקר גנאים ציין כי ממילא מצלמה זו לא מקליטה. מכל מקום, ב"כ הנאשם ביקש וקיבל צו מבית המשפט שאיפשר לו להיכנס לתחנת המשטרה ולצלם את המסדרון בתחנה, המוביל מחדר הסיור ועד ליומן התחנה (עמ' 29). בפתח סיכומיו טען הסניגור כי בביקור במקום שערך צילם את המקום ו"באקראי ניתן לראות בהן שקיימות מצלמות אבטחה" (עמ' 46, ש' 20-28). ואולם, כמובן שעל מנת להסתמך על תמונות כראיה קבילה



במשפט, יש להגישן בהתאם לסדרי הדין ודיני הראיות; היה על ההגנה לצלם באופן ברור ומפורש (ולא "באקראי") את מצלמות האבטחה הרלוונטיות (באם קיימות); היה על ב"כ הנאשם להיעזר באדם נוסף שיבצע את הצילומים על מנת שיוכל להעיד עליהם בבית המשפט (אחרת, היה על ב"כ הנאשם להתפטר מייצוג כדי שיוכל להעיד אודות התמונות שצילם); ולבסוף, עדיין לא נסתרה הטענה כי גם אם קיימת מצלמת אבטחה בעמדת היומן, אין היא מקליטה.

סוף דבר

16. הוכח בפניי מעבר לספק סביר כי הנאשם נהג בשכרות (זאת על פי הודאתו במענה לכתב האישום ומכוח הסירוב להיבדק); הכשיל שוטר במילוי תפקידו (הנאשם התנגד למעצר; סירב להתלוות לניידת; השתולל; קילל; דפק ידיו האזוקות בשמשת הניידת; ודפק ראשו בשמשת הניידת); ותקף שוטר (בכך שנשך את השוטר לוי בגבו).
על כן, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ו, 11 יולי 2016, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא כוחו.